

Trän märker till sig.

O jag minnes en tid och jag gräter dervid,
Då jag Gånade synden som träl.

Verlden var så mitt allt, och, hur Tomt O.
Utan Gud utan hopp för min själ!

² Jesu blod och Guds ord, Herrens heliga bär,
Var blott gåtor, som jag ej förstod!

Fort jag rusade fram, mot förderf, och till
Uti syndens förderpliga flod! ^{skam}

³ Midt i sommarsens lerus fick jag skäda ett grus
Då allt märker all sinna förvarn!

Gäl och sinne fick va och jag bājades tro
På den sargade krossfäste, man!

⁴ Nu är Jesus mitt ~~allt~~ lif, och jag ejer hans frid!
I mitt hjärta nu, Jesus själf bor!

Jag som var så arm, är nu rik, glad och varm:
Pris ske Gud för hans salighet stor!

⁵ Verldens stormande lerus kan ej stäcka mitt ~~h~~
Jag är salig och följt af Guds nåd! | ^{Guds}

Enderslag gjort mig fri ifrån syndens jockar
Min Regent heter "Umlutlig, Råd!"

Ja min lott, den är skön! jag har arf och får
Af min Gud i det himmelska land!

Snart till Fadren jag går, der jag mottaga får
Allt det goda af Träskarens hand!

Snart min vandring, är slut då jag har känt
skulle det icke göra mig glad

Snart hans lyckliga brud i sin måhvita skud!

Får gå in i den himmelska stad!

Der, vid hayromas klang, får jag sjunga nysång
och bland anglarna höja min röst!

Gud jag längtar till dig, här gör vandringen
Du, min kärlek, mitt hopp och min tröst

(Tulas verser)

T. K.